

Yargıtay 6. HD E.2025/3615 K.2025/4165 (03.12.2025)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

6. Hukuk Dairesi 2025/3615 E. , 2025/4165 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 45. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2021/1835 E., 2025/910 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul 1. Asliye Ticaret Mahkemesi

SAYISI : 2020/630 E., 2021/603 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hakimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü.

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde, müvekkilinin müflis bankanın müşterisi olduğunu, müvekkilinin müflis bankada mevcut USD hesabında 1.545.319,42 USD ve Euro hesabında 120.097,98 Euro bulunduğunu, davalı bankanın iflas etmesi üzerine bu alacağın iflas tarihine göre hesaplanan toplam 6.520.571,40 TL olarak masaya kaydı için talepte bulunulduğunu, iflas idaresince 28.05.2018 tarihinde tanzim edilen sıra cetveline göre toplam 6.520.571,40 TL alacağın 5.823.701,71 TL'lik kısım yönünden kabulüne ve 696.869,69 TL'lik kısım yönünden ise reddine karar verildiğini, ret kararının haksız ve hukuka aykırı olduğunu belirterek reddedilen miktarın masaya kaydına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde, davacının müflis banka hesaplarındaki USD ve Euro tutarların müflis bankanın faaliyet izninin kaldırıldığı 22.07.2016 tarihi TCMB, USD ve Euro alış kurları üzerinden TL'ye çevrilerek 5.129.283,29 TL alacağının bulunduğunun tespit edildiğini, bu tutarlar üzerine müflis bankanın faaliyet izninin kaldırıldığı 22.07.2016 tarihinden iflasın açıklandığı 16.11.2017 tarihine kadar yasal faiz işletildiğini, faiz ile birlikte toplam 5.823.701,71 TL alacağın sıra cetveline kaydedildiğini, yapılan işlemde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmadığını, davanın İİK'nın 235. maddesi gereğince hak düşürücü süre içerisinde açılmamış ise davanın öncelikle usulden reddine, dava süresi içinde açılmış ise izah edilen nedenlerle davanın esastan reddine karar verilmesini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile Yargıtay kararı ve İİK'nın 198. maddesinin kıyasen uygulanması sonucu davacı alacağının, iflas tarihi olan 16.11.2017 tarihinde geçerli olan ... Bankası efektif satış kuru üzerinden TL'ye çevrilerek hesaplama yapılması gerektiği, bu husus basit hesaplama gerektirmekle ek rapor tanzim ettirilmesi cihetine gidilmeksizin rapor ekinde yer alan ... Bankası gösterge niteliğinde yayımlanan döviz kurlarına ilişkin listedeki efektif satış kurları dikkate alınarak hesaplama yapıldığında $(1.545.319,42 \text{ USD} \times 3.8964) + (120.097,98 \text{ EURO} \times 4.6091) = 6.021.182,59 + 553.543,60 = 6.574.726,19 \text{ TL}$ alacağının bulunduğu, iflas idaresi tarafından kabul edilen kısım düşüldüğünde davacının bakiye 751.024,48 TL alacağının bulunduğu, taleple bağlı kalınarak dava konusu edilen 696.869,69 TL alacağın iflas masasına kaydının gerektiği

gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde, davacının Euro ve USD hesaplarının müflis bankanın faaliyet izninin kaldırıldığı 22.07.2016 tarih itibarıyla TL'ye çevrilerek, iflasın açıldığı tarihe kadar faiz işletilmek suretiyle sıra cetveline kaydedilmesi gerektiğini, iflas idaresinin hesaplamasının doğru olduğunu, TMSF fon kurulunun birinci alacaklılar toplantısı yerine kaim olmak üzere verdiği 10.05.2018 tarihli, 2018/260 sayılı kararı gereği işlem tesis edildiğini ve bunun dikkate alınması gerektiğini, yabancı para alacaklılarının iflas masasına kayıt kabulü hususunda İİK'da açık hüküm olmamakla birlikte, Bankacılık Kanunu'nda düzenlemeler getirildiğini ve özel kanun niteliğinde olup, uygulanması gerektiğini, BDDK'nın el koyma kararı sonrasında ...Bankası'nın banka statüsünün kalktığını, döviz kullanamayacağını, finansal işleyiş gereği ve BDDK'nın finansal karşılıklar kararnamesine göre bankacılık uygulaması gereği TL'ye geçmek zorunda olduğunu, alacaklılar arasında eşitlik sağlamak için müflis bankayı devralan TMSF tarafından çıkarılan yönetmelikle alınan karara göre işlem tesis edildiğini, 5411 sayılı Kanun'un 106/5. maddesi gereği fona bankayı tasfiye etme görevi verildiğinden ve maddede hariç tutulan yetkiler dışında esasa dair karar verme yetkisi fona ait olduğundan çıkarılan yönetmelikle iflasa ilişkin düzenlemeler yapıldığını, kur farkına dair alınan kararın esasa dair olup fon kurulunun yetkisinde olduğunu, yapılan düzenlemenin hukuka uygun olduğunu, İİK ve iflas hükümleri ile çelişen bir durum olmadığını, müflis bankanın İİK hükümlerine göre değil, 5411 sayılı Bankacılık Kanunu hükümlerine göre tasfiye edildiğini ve bankacılık kanununa göre çıkarılan yönetmelik hükümlerinin uygulanması gerektiğini, kredi kuruluşları yönünden özel bir düzenleme olarak çıkarılan yönetmelik hükümlerinin uygulanarak faaliyet izninin kaldırıldığı tarihin dikkate alınması gerektiğini, 5411 sayılı Kanun'un 106/5. maddesi ile faaliyet izninin kaldırılmasının sonuçlarının iflasın sonuçları ile aynı doğrultuda düzenlendiğini, bankaların iflasına dair özel düzenleme yapılmakla, özel kanunun genel kanundan önce uygulanması gerektiğini, bu hususun gözden kaçırıldığını, 5411 sayılı Kanun'da fona bankanın tasfiyesi konusunda geniş yetkiler tanındığını, banka harçlardan muaf olmasına rağmen gerekçeli kararda harç ödenmesine hükmedilmesinin hukuka aykırı olduğunu beyan etmektedir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, iflas tasfiyesinde düzenlenen sıra cetveline kayıt kabul istemine ilişkindir.

Bölge Adliye Mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı halinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup, davalı vekilinin temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370/1. maddesi hükmü uyarınca ONANMASINA,

Davalı harçtan muaf olduğundan harç alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

03.12.2025 tarihinde oybirliği ile karar verildi.